

РЕШЕНИЕ

№ 1881

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7957** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 64, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес]05, срещу Разпореждане от 09.08.2022 г., изведено с рег. № 454Р-7934/10.08.2022 г. на Полицейски орган при Районно управление [населено място], Областна дирекция на МВР [населено място], издадено на основание чл. 64 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на оспореното разпореждане, като незаконосъобразно, издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Подробни съображения за изложени в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат Д., който моли съда да уважи депозираната жалба, като отмени оспореното разпореждане. В открито съдебно заседание от 23.11.2022 г., процесуалният представител на ищеца претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък в размер на 761.00 лв. Допълнително моли присъждане на разноски в размер на 200.00 лв. за явяване на 01.03.2022 г. съгласно молба, депозирана на 01.03.2023 г. в 15:20 часа.

Ответникът – Полицейски орган при Районно управление [населено място], редовно уведомен не се явява и не изпраща представител, не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От представената по делото административна преписка се установява следното:

С Разпореждане от 08.08.2022 г., с рег. № УРИ454р-7905/09.08.2022 г. от полицейски орган при РУ – [населено място] – младши инспектор С. Б. Кадиш, на основание чл. 64 от ЗМВР е разпоредено на С. Л. М. „да не влиза в чужд имот и да преустанови косенето в имота до решаването на спора до предоставянето на документите в РУ – [населено място]. Спорните въпроси да решава по законен ред.“ С. Л. М. е отказал да подпише издаденото полицейско разпореждане, поради което, отказът да получи екземпляр от същото е удостоверен с подпис на свидетел – Д. Д. Р., без посочени други данни и дата.

Изготвена е Докладна записка с рег. № УРИ 454р-7904/09.08.2022 г. от младши инспектор Кадиш до Началник на РУ – [населено място]. Съгласно същата, около 18:30 часа е получен сигнал от ОДЧ-К., че лицето С. Л. М. коси в чужд имот, находящ се в [населено място]. При пристигане на място полицейските органи са установили лицето, подало сигнала – В. Т. В., ЕГН: [ЕГН], а адрес в [населено място]. В. заявил пред младши инспектор Кадиш и колегата му, че С. Л. М. е влязъл в дворното място, където се намират бунгалата му, без неговото знание и разрешение и е започнал да коси трева. В. представил пред полицейските органи нотариален акт за собственост на недвижимия имот. От страна на С. Л. М. е заявено пред полицейските органи, „че е дошъл днес да коси, тъй като е бил земеделски производител, ползвал под наем дворното място, заявено пред ОС – Земеделие, като ливада, но към момента на проверката по сигнала не може да представи договор за дворното място“. В тази връзка на М. е съставено полицейско разпореждане, за да не влиза в чужд имот и да преустанови косенето, докато се изясни спорът, кой е собственик на имота. В докладната е отразен отказът на М. да разпише издаденото полицейско разпореждане, за да не влиза в чужд имот и да преустанови косенето на трева, докато се изясни спорът относно собствеността на недвижимия имот. От В. Т. В. също е снето писмено сведение, както и че на същия е съставено полицейско разпореждане. Снето било и писмено сведение и от лицето Т. С. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. Г, ап. 63, очевидец на случката и втори собственик на бунгалата в дворното място. На същият било съставено полицейско разпореждане, за да не се саморазправя със С. М. /л.39,42-47/.

Със Заявление вх. № 454000-2402/09.08.2022 г. по описа на РУ – [населено място], депозирано от С. Л. М., във връзка с издаденото му на 08.08.2022 г. полицейско разпореждане, са представени документите, удостоверяващи му правото на собственост под опис: Нотариален акт за собственост № 195, т. I, дело № 449/1994 г., Агенция по вписвания при Районен съд – [населено място]; Нотариален акт за собственост на недвижим имот по давностно владение и наследство № 124, том IX, рег. № 5241, дело № 1251 от 2014 г.; Нотариален акт за собственост върху недвижим имот – констативен № 127, том IX, рег. № 5249, дело № 1254 от 2014 г. и Договор № 356 за покупко-продажба на недвижим имот – частна общинска собственост /л.53-59/.

С оспореното в настоящето производство Разпореждане от 09.08.2022 г., изведено с рег. № 454Р-7934/10.08.2022 г. на полицейски орган – младши инспектор М. Р. Р.,

при РУ – [населено място], ОДМВР – [населено място], на основание чл. 64 от ЗМВР, е разпоредено на С. Л. М., ЕГН: [ЕГН]: „да не навлиза в чужд частен имот, находящ се в [населено място], общ. С., със собственици Т. С. Т., А. П. Павлиkenски и В. Т. В., а именно урегулиран поземлен имот № I-159, като нотариален акт № 133, том III“. Разпореждането е връчено на С. Л. М. лично и срещу подпис на 09.08.2022 г. в 19:56 часа.

Изготвена е Докладна записка с рег. № УРИ 454р-7953/10.08.2022 г. от младши инспектор М. Р. при РУ – [населено място] до Началник на РУ – [населено място], че на 09.08.2022 г. около 19:15 часа е получен сигнал от ОДЧ – К. за възникнал скандал в [населено място]. Сигналът е посетен съвместно с младши инспектор В. М.. При пристигане на място, полицейските органи, установили на място С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], който заявил, че не е нарушил съставено му на 08.08.2022 г. друго полицейско разпореждане за навлизане в частен имот до представяне на съответните документи, тъй като на следващия ден М. е представил документи, изискани му на 08.08.2022 г. в РУ – [населено място]. М. е изразил пред полицейския орган, че представянето на тези документи му дава основания да коси трева на територията на спорния имот. М., съгласно докладната записка, е заявил, че е влязъл да коси, тъй като смята, че има законово право за това. В записката е отразено, че от М. е снето писмено сведение и му е съставено ново полицейско разпореждане. Посочено е още, че около 19:30 часа, полицейските органи са установили на място и В. Т. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място]. В. заявил на полицейските органи, че имотът по последно решение на съда е негов и не може никакви външни хора да влизат в него и да косят трева. От В. също е снето писмено обяснение /л.40,гръб/.

Изготвена е Докладна записка с рег. № УРИ 454р-8350/25.08.2022 г. от младши експерт Д. Ч. до Началник на РУ – [населено място] относно извършена проверка по преписка с вх. № 454р-7904/09.08.2022 г., 454000-2402/09.08.2022 г. и 454р-7933/10.08.2022 г. Съгласно същата на 08.08.2022 г. около 18:30 часа, полицейски служители Д. Р. и С.Кадиш са получили сигнал от ОДЧ – К., че лице на име С. М., коси трева в чужд имот в [населено място]. При посещение на сигнала полицейските служители са установили, че лицето подало сигнала В. Т. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], обл. Б., като в снето сведение, същият е заявил, че С. М., коси трева в негов имот, без неговото знание и разрешение, като е представил нотариален акт за имота. На място било установено и лицето С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], който заявил, че е земеделски производител и има договор за наем на въпросния имот, но към момента на проверката не е могъл да ги представи. На М. е съставено полицейско разпореждане по чл. 64 от ЗМВР, което същият е отказал да подпише. Снето е и писмено сведение от Т. С. Т., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], ап. 63, собственик на горепосочения имот заедно с В. В.. На В. В. и Т. Т. са били съставени писмени полицейски разпореждания по чл. 64 от ЗМВР, като същите са представили определение на ВКС и нотариален акт за недвижимия имот, за който имат спор със С. М..

На 09.08.2022 г. от страна на С. М. в РУ – [населено място] е депозирано заявление с рег. № 454000-2402 от 09.08.2022 г., като в заявлението е описан получения и посетен сигнал на 08.08.2022 г. и със същото са представени документи за собственост – нотариален акт № 195/1994 г., № 124/2014 г., № 127/2014 г. и копие на договор за покупко-продажба № 356.

Впоследствие на 10.08.2022 г., е получен сигнал заведен с рег. №

7933/10.08.2022 г., отнасящ се до С. М., че същият е отново в спорния имот. При пристигане на място, полицейските служители установили, че лицето С. М., като в снетото му сведение, същият е заявил, че е навлязъл в имота и не е нарушил предходното съставено му разпореждане, тъй като е представил необходимите документи в РУ – [населено място], излагайки твърдения, че с това има право да навлиза в имота и че той е негова собственост. На С. М. е съставено ново полицейско разпореждане по чл. 64 от ЗМВР.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя беше разпитана в качеството на свидетел: М. Г. И., майка на жалбоподателя.

Свидетелят И., заяви, че тя владее спорния имот и обработва земята. На 9-ти август било второто отправено обаждане на Т. и на В. до полицията. Допълва, че предишният ден тези две лица също са се обадили в полицията. Било им издадено разпореждане тя и синът и да излязат от имота, докато се реши спора. Тъй като същите не носили документи в себе си, заявили на полицейските органи, че на следващия ден ще представят доказателства за собственост на недвижимия имот. На следващия ден, още сутринта, свидетелят И. и нейният син отишли в районното управление, където от страна на сина и била, депозирана молба, с приложени документи за собственост на имота – нотариален акт от 1994 г., 2014 г. – два и договор от 2015 г. за покупка на предаваеми части от общината в С.. След представяне на тези документи, тя и синът и си тръгнали, като продължили да косят тревата. Парцелът бил докосен и те се прибрали къщи. Същата вечер, около 19:00 часа, били посетени от полицейски служители, които им заявили, че от тяхна страна е нарушено полицейско разпореждане. В тази връзка от страна на свидетелката и нейният син, било заявено, че са изпълнили полицейското разпореждане от предходния ден, като са представили документи за собственост на имота. Независимо от това, от страна на полицейските органи било издадено ново полицейско разпореждане срещу нейния син – С., той да не влиза в имота, тъй като е собственост на други лица. Към момента на съставяне на това разпореждане, свидетелката и нейният син не са били в имота, тъй като коситбата била завършена. Относно коситбата, заявява, че тя била извършена в два поредни дни – на 8-ми и била завършена на 9-ти, след представяне на документите за собственост. В заключение допълва, че този имот винаги е бил обработван от нея и семейството и, откакто притежават нотариален акт за собственост от 1994 г.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя:

1. С молба вх. № 42293/22.11.2023 г., копие на Разпореждане с рег. № 454р-7934/10.08.2022 г. по описа на РУ – [населено място] /л.19-20/;

2. В открито съдебно заседание от 23.11.2022 г. – Удостоверение за наследници изх. № 1/06.01.2020 г. и Удостоверение изх. № РСТ19-УГО01-4353/10.06.2019 г. /л.21-23/;

3. С молба от 24.01.2023 г. – Договор № 356 за покупко-продажба на недвижим имот частна общинска собственост, вписан под № 170, т. XV, вх. Рег. № 5334/29.10.2015 г.; Комбинирана скица към гражданско дело № 44/2019 г. на А.; Нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност №

195/1994 г.; Недвижим имот за собственост върху недвижим имот – констативен № 127, т. IX, рег. № 5249, дело № 1254/2014 г.; Нотариален акт за собственост на недвижим имот по давностно владение и наследство № 124, т. IX, рег. № 5241, дело № 1251/2014 г.; Искова молба с вх. № 5541/13.11 до Районен съд – [населено място]; Свидетелство за свето кръщение на С. Л. М. /л.64-81/;

4. Съдебно удостоверение с изх. № 60006/10.02.2023 г., издадено от Районен съд – [населено място] относно гражданско дело № 292/2020 г. /л.84/.

От ответника:

1. С молба вх. № 38836/31.10.2022 г., копие на Разпореждане рег. № УРИ 454р-7905/09.08.2022 г. по описа на РУ – [населено място] /л.14-15/

2. С молба вх. № 46854/23.12.2022 г. заверени преписки с рег. № 454р-7904/2022 г. и рег. № 454р-7933/2022 г. по описа на РУ – [населено място] /л.33-62/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен административен орган – младши инспектор М. Р. Р. в РУ – [населено място]. Тази длъжност го определя като полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, който осъществява охранителна дейност, съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗМВР – дейност по охрана на обществения ред, както е и посочено в оспорения административен акт /ООР/.

Нормата на чл. 64 от ЗМВР, на чието основание е издадено оспореното полицейско разпореждане, урежда правомощие на полицейските органи да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.

Правомощията на полицейските органи са уредени в нормата на чл. 61, ал. 1 – 4 от ЗМВР. В конкретния случай, настоящият съдебен състав намира, че оспореното разпореждане е издадено в хипотезата чл. 61, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „за осъществяване на индивидуалната превенция на правонарушенията, полицейските органи извършват действия по отношение на лица, за които има достатъчно основание да се предположи, че ще извършат престъпни или други противоправни действия, които застрашават обществения ред“.

Следователно заеманата от издателя на оспореното разпореждане длъжност, респективно и осъществяваната от него на 09.08.2022 г., при изпълнение на служебните му задължения като младши инспектор в РУ – [населено място], функция по охрана на обществения ред на основание чл. 6, ал. 1 от ЗМВР, определят същият

като полицейски орган по смисъла на нормата на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, който е именно компетентен орган да издава разпореждания по чл. 64, ал. 1 – 7 от ЗМВР.

Оспореното полицейско разпореждане е издадено в писмена форма, съгласно чл. 64, ал. 1, изр. второ от ЗМВР. Настоящият съдебен състав намира, че в същото не се съдържат императивно уредените реквизити, визирани в нормата на чл. 64, ал. 5, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, а именно фактически основания за неговото издаване, разпоредителна част, с която да са определени конкретни задължения за адресата на административния акт, респективно начин и срок за тяхното изпълнение. Посочено е да не навлиза в чужд частен имот, находящ се в [населено място], общ. С. със собственици Т. С. Т. и В. Т. В., А. П. Павликенски. От така описаното не става ясно в какво точно се изразява нарушението на обществения ред, вменено на жалбоподателя, и заради което му е издадено процесното полицейско разпореждане. От писмените и гласните доказателства по делото се установи, че майката на жалбоподателя притежава документ за собственост за имота, както и че тези документи за били представени на полицейските органи в РУ – [населено място].

Установи се от представено удостоверение от Районен съд – [населено място], че е образувано гражданско дело № 292/2020 г. с ищци В. Т. В., А. П. Павликенски, М. Т. С., Д. К. Т., Д. Д. В., Й. С. Павликенска и Т. С. Т. и ответници по делото – Р. Д. Д., Е. М. Д. – П., Е. Г. П., Г. Д. И., К. К. К., Х. А. М., Х. К. Х., М. К. Б., И. Д. Т., Г. Д. С., З. Х. Т., Ж. Х. В., Г. Д. Т., С. И. Дървова, Д. И. А., И. И. И., Г. И. И., М. Г. И., З. И. Т., Д. И. Д., Д. К. К., М. И. Т., Ж. С. Т. и Т. С. Т., с предмет – отрицателен установителен иск за собственост по отношение на недвижим имот с площ 3 591 кв.м., находящ се в [населено място], общ. С., обл. Б., представляващ поземлен имот № 501.159 по кадастралния план на селото, одобрен със Заповед № РД-02-12-2275/29.12.2000 г. на Кмет на [община], за който е отреден УПИ № I-159 „За почивна база „Хидравлика“ Я.“ в кв. 16 от ПУП-ПР и ПЗ на селото, одобрен с Решение № 36.1/16.05.2007 г. на Общински съвет [населено място], с пространство 3 624 кв.м., при граници: от четири страни – улици, респективно на 3591/3624 ид.ч. кв.м. от дворно място, цялото с площ 3 624 кв.м., от което 33 кв.м., предаваемо общинско място, което дворно място съставлява УПИ № I-159 в кв. 16 по ПУП на [населено място].

Производството по делото не е приключило с влязъл в сила съдебен акт.

За част от този имот, жалбоподателят и неговата майка притежават нотариален акт за собственост, включително и договор за покупко-продажба на имот- частна общинска собственост, които са представени на полицейските органи, непосредствено след издаване на първото полицейско разпореждане от 08.08.2022 г., което не е предмет на оспорване в настоящето производство. Следователно така описаното в оспорения административен акт не отговаря на законовите изисквания, липсват фактически обстоятелства, от които да е безспорно, че жалбоподателят е осъществил с противоправни действия-нарушение на обществения ред. Отсъствието на фактически обстоятелства, които са мотивирали полицейския орган да издаде оспореното разпореждане, възпрепятстват съдебната проверка по отношение неговата законосъобразност и съдът не може да извърши преценка дали разпореждането е било необходимо за изпълнение на възложените му функции по охрана на обществения ред съобразно чл. 6, ал. 1 от ЗМВР и по

превенция на правонарушенията по смисъла на чл. 61, ал. 2 от ЗМВР.

Неизлагането на мотиви в издадения административен акт не представлява съществено процесуално нарушение, ако фактическите основания и конкретните съображения за неговото издаване се съдържат в друг документ към изпратената административна преписка, предвид че същите изхождат от един и същи административен орган. Чрез мотивите на този друг документ се довеждат именно до знанието на засегнатото лице съображенията, по които органът е издал или отказал да издаде административния акт, и от друга страна, наличието на мотиви улеснява контролът относно законосъобразността и правилността на административния акт, упражняван при обжалването му пред по-горестоящия административен орган и съда /в този смисъл Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК-ВС/.

В процесния случай от събраните по делото от представените от административния орган доказателства, съдът намира, че мотиви, които по несъмнен и безспорен начин да установяват фактическите основания за издаване на оспореното разпореждане, се съдържат в друг документ от административната преписка. Представената Докладна записка с рег. № УРИ-454р-7933/10.08.2022 г., изготвена от младши инспектор М. Р. Р. от РУ – [населено място], безспорно е изготвена след издаване на оспореното полицейско разпореждане /л.40-гръб/. Както се установи по делото, същото е издадено и връчено на жалбоподателя на 09.08.2022 г. в 19:56 часа, и е изведено с регистрационен номер едва на 10.08.2022 г. /л.38/.

При липса на безспорни доказателства, жалбоподателят, в качеството си на адресат на оспорения административен акт да е запознат с докладната записка /датирана от 10.08.2022 г./ на административния орган, издател на разпореждането, настоящият съдебен състав не би могъл да приеме, че този документ е такъв, който да съдържа мотиви към акта по смисъла и критериите, съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК-ВС. Това е така, защото видно от съдържанието на разпореждането липсва и не е направено изрично позоваване на документа /предвид последващото му издаване/, нито, че адресатът му е запознат с неговите мотиви.

При така установеното, настоящият съдебен състав намира, че детайлното описание на фактическата обстановка и изложените обстоятелства в докладната записка, че жалбоподателят е навлязъл в чужд имот, не могат да послужат за допълване мотивите на оспореното разпореждане по смисъла на Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК-ВС. В процесното разпореждане не е посочено в какво точно се изразява вмененото на жалбоподателя нарушение на обществения ред, нито пък е посочена конкретна законова разпоредба. Посочено е, че по сведения на други лица, жалбоподателят не е собственик на имота, и че същият „коси трева в имота“, което действие не може да се приеме като нарушение на обществения ред, още повече че от страна на М. са представени документи за собственост на процесния имот. Обстоятелството, че има гражданско производство пред съответния компетентен районен съд във връзка с установяване собствеността на имота, по което няма влязъл в сила съдебен акт, от който да е видно кой е собственик на имота, не е меродавно в настоящия случай. Това е така, тъй като до момента на влизане в сила на окончателен съдебен акт,

жалбоподателят и неговата майка на основание притежаваните от тях документи за собственост се считат за собственици на имота. Същевременно следва да се отбележи, че в процесния случай е дадено разпореждане, което засяга изцяло граждански правоотношения, които следва да се решават по гражданскоправен ред пред компетентния граждански съд.

Следователно, оспореното разпореждане е лишено от мотиви, които по безспорен начин да сочат необходимост от предприемане на действия срещу жалбоподателя по преустановяване на конкретни противоправни действия и с какво точно те застрашават обществения ред, тъй като както се установи по-горе, косенето на трева не попада в категорията на такъв вид действия.

Процесното полицейско разпореждане е издадено на бланка на МВР, в която е посочено правното основание по чл. 64 от ЗМВР, респективно изпълнението на правомощия по охрана на обществения ред. Не са конкретизирани фактическите основания, а именно – какви конкретни фактически обстоятелства са довели до необходимост от осъществяване правомощията на полицейския орган по чл. 6, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 61, ал. 2, предл. второ от ЗМВР на 09.08.2022 г., по отношение на С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], за това, същият да не навлиза в чужд имот, находящ се в [населено място]. Не става ясно на какво основание полицейският орган е установил, че жалбоподателят / респ.-неговата майка/не е собственик на имота, който е косял, нито пък дали от негова страна е извършено противоправно деяние, с което той да е навредил на някого, респективно да е нарушил установения обществен ред. Няма легална дефиниция в ЗМВР за понятието „обществен ред“, но следва да се разбира, че това са установените в държавата обществени отношения, основани на правовия ред и морала, които определят поведението на хората в процеса на обществения живот. Следователно намесата на полицейските органи при скандали, посегателства върху здравето, достойнството, честта, имуществото между съседи представляват опазване на обществения ред, но разрешаване на спорове за правото на собственост на недвижим имот, както се посочи по-горе, представляват спорове между граждански равнопоставени субекти, които имат друг ред за защита на накърнените си права.

Липсата на конкретно посочени като нарушени законови разпоредби, включително и видът на противоправните действия, и какви действия следва да бъдат предприети за предотвратяване на установените нарушения, представляват нарушение на нормата на чл. 64, ал. 5, т. 4 от ЗМВР, поради неконкретизиране задълженията на адресата на акта. Вместо визираните императивни законови изисквания относно задължителното съдържание на полицейското разпореждане във връзка с чл. 64, ал. 5, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, оспореният административен акт е изпълнен с общи фрази, неконкретизирана формулировка, неяснота относно вменените задължения, начин и срок на тяхното изпълнение, включително издаден и връчен преди изготвяне на докладната записка по случая от 10.08.2022 г.

Така установеното е основание за отмяна на оспореното пред настоящия съдебен състав полицейско разпореждане на основание чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК. Липсата на мотиви препятства, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебният контрол за законосъобразност, което води до извод за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното

производство, включително и невъзможност да бъде извършена проверка относно приложението на материалния закон и съответствието с неговата цел.

При така установеното, съдът намира издаденото полицейско разпореждане за неправилно и незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна и доказана следва да бъде уважена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски.

Съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва се присъдят разноски в размер на 761.00 лв. - за заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Относно искането за присъждане на сумата в размер на 200.00 лв., представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за явяване в съдебно заседание на 01.03.2023 г., съдът го намира за несвоевременно заявено. Същото е сторено след след приключване на устните състезания и обявяване на делото за решаване, поради което е преклудирано./ Видно от протоколът от съдебното заседание на 01.03.2023 г., същото е приключило в 15:05 часа, а молбата за присъждане на сумата в размер на 200.00 лв., е депозирана на 01.03.2023 г. в 15:20 часа/.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 172 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]05, Разпореждане от 09.08.2022 г., изведено с рег. № 454Р-7934/10.08.2022 г. на Полицейски орган при Районно управление [населено място], Областна дирекция при МВР [населено място], издадено на основание чл. 64 от ЗМВР

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Б. да заплати на С. Л. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]05, сумата в размер на 761.00 лв. (седемстотин и шестдесет и един лева) – разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град до страните и СГП.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

